

Hanna Labdenperä

Tillhörighet, längtan - och litteratur

European Network for Comparative Literary Studies (REELC/ENCLS), 6th Biennial Congress "Longing and Belonging". Dublin City University & National University of Ireland, Galway, 24.8.–28.8.2015, Ireland.

”Det är ju ingen som talar om *litteratur* här!” viskar en kollega något desperat alldeles i början av ENCLS/REELC-nätverkets stora konferens år 2015. Frågestunderna efter flera föredrag hade kommit att handla om samhället snarare än litteraturen där samhället behandlas, och vi noterade att den politiska situationen i Europa letat sig in också här.

Temat på konferensen var ”Longing and Belonging”, något som öppnade för reflektioner kring olika slags politisk och kulturell tillhörighet, vilket i sin tur öppnade för identitetsdiskussioner på varierande nivå. Arrangörerna hade hållit temat öppet, från frågor som gäller själva litteraturforskningen till frågor som gäller till exempel olika typer av kulturella, politiska eller historiska grupperingar, rumsliga aspekter, geokritik, begränsningar och/eller förtryck och så vidare.

Som arrangörer för förra årets evenemang stod Dublin City University och National University of Ireland i Galway. I praktiken innebar detta två konferensdagar i Dublin, en resdag med besök vid klosterruinerna Clonmacnoise i County Offaly och två konferensdagar i Galway på Irlands västkust. En snabb genomgång av programmet gav vid handen att universitet från lite drygt 40 länder var representerade. Finland var väl företrätt, liksom den europeiska kontinenten i allmänhet, men Norden i övrigt lyste intressant nog med sin frånvaro.

Inledningsanförandet hölls av professor Bertrand Westphal vid universitetet i Limoges, Frankrike, med rubriken ”Appartenir à la périphérie du monde”. Westphal diskuterade bland annat begreppet ”planetaritet”, något som han ser som det postmodernas efterföljare. Han beskrev en representation av en värld med multipla centra istället för den traditionella indelningen i centrum och periferi. Westphal konstaterade att den multicentristiska världen kan liknas vid skärgård och refererade till Moshed Hamids tanke på världen som ett nätverk av städer som kopplas samman genom flygplatser och fiberoptik – *la périphérie connecté*, det vill säga ett slags urban arkipelag med många centra.

Så småningom kom diskussionerna att trots allt handla om litteratur. Programmet under *Longing and Belonging* var digert med fyra parallellsessioner genom hela konferensen, och det enda som återkom direkt – förutom en känsla av överhängande kris kring aktuella politiska problem – var W.G Sebald och framförallt då *Austerlitz* samt Antonio Lobo Antunes. Temat tillhörighet och längtan öppnade för i många fall tämligen traditionella resonemang kring gränser och samhörighet. Nationalitet var ett populärt perspektiv, och många talade också kring olika aspekter på kön.